

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De Ottone, Magno Dvce Saxoniae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

Basilicam, in qua sepultus, sed inde ab Henrico Romanorum Rege Paderbornam translatus, lætam ibi cum vniuersis Christi fidelibus sui resuscitationem exspectat. Reliquit duos post se filios, VVigbertum & VVitikindum II. sœcundissimos stematis sui propagatores. Non tamen hic enarrabo ordine singulos ipsorum de generatione in generationem filios, ac nepotes, sed adducam ex bisecta utriusque familia solum illustiores, & quidem è natione Germanica.

DE OTTONE, MAGNO
DVCE SAXONIAE.

AC primo loco in linea VVigberti occurrat Otto Saxoni Magnus Dux, (quo tunc titulo vocabantur) dicti VVigberti pronepos, pater Henrici Aucupis, princeps bellicosus, sed magis pius, qui Imperium Ludouico defuncto ad se delatum propter ætatem grauiorem modestè recusauit, proque se fororum suum Conradum Francum nominauit. Ad quam ipsius humilitatem respiciens Dominus Deus, filio illius, ac filij filio, atque nepotibus eam est elargitus dignitatem. *Penes Ottonem tamen, ut VVitikindus ait lib. I. semper summum & ubique vigebat imperium.* Fundauit ex suggestione VViperti, Episcopi Verdensis, in honorem B. Virginis Monasterium Benedi-

Benedictinorum in monte Lunæburgensi,
qui à calce nomen habet; mortuus in Domi-
no, An. 916.

DE HENRICO I. AVCVPE.

VENIO nunc ad filium eius Henricum
Humilem, vulgo dictum *Aucupem*, quod
* in adolescentia cum pater rebus præcesset plurimū * Crantz.
indulgeret *aucupijs* Princeps ille fuit corporis, Sax. 1. 3. c. 4
animiq; dotibus insignis, prudens, fortis, iu-
stus, sed quod maximum est, egregiè pius, ita
ut dignissimè meruerit à Rege Conrado mo-
ribundo nominari, & à *fratre eius Eberhar-
do, alijſque primarijs Friteslariæ congregatis
coronari Rex Romanorū: in quo titulo sub-
stitit, recusans solemnibus sacris Imperator
inungi. Respondisse fertur Herigero, Archi-
episcopo Moguntino, ipsum vngere cupien-
ti, se vñctione indignū esse. Interpretor hoc
ab eo factū ex humili de se opinione magis,
quam ex vera ratione. Non enim licuit illi,
postquam se Regem creari permisit, tāquam
personæ publicæ ex priuato erga se affectu o-
mittere solennes Cæremonias, ac ritus ordi-
narios, tantæ Maiestati debitos. Reuelatum
hoc legimus, ostensumque S. Vldarico, Epi-
scopo Augustano, à S. Afra, ut refert Dit-
marus lib. 1. per * visionem duorum gla-
diorum, quorum alter cum capulo, alter sine

*Ditmar.
chro. lib. 1.

*Visio hec
aliter expli-
catur ab